

Výlet Papradno 2018

„Papradno, Papradno, veľiká dedzina, skrášľujú ca vršky, malebná dolina.“

Táto pieseň zaznela z plného hrdla nášho spolužiaka Mateja Moravíka (III. OA) priamo u neho v dedine Papradno, a bola to sila! Nadviazali sme na minuloročnú tradíciu, kedy sme navštívili našu kamarátku a spolužiačku Martinku v Borskom Mikuláši, a opäť sme sa rozhodli utiecť z rušnej Bratislavy tentoraz do obce Papradno v okrese Považská Bystrica. Naše putovanie po Papradne sme začali pred Kostolom sv. Ondreja, kde nás už čakali Matej, jeho mama a babka. Veľmi nás potešilo, že miestny pán farár Mgr. Jozef Hlinka nám kostol sprístupnil a od neho i od Maťa sme sa dozvedeli mnoho zaujímavostí, napríklad že vnútri sa nachádza organ, jeden z najväčších na Slovensku. Na konci našej návštevy sme ešte dostali darček, knižku s modlitbami pre mladých. Premiestnili sme sa na obecný úrad, kde nás už čakal pán starosta Ing. Roman Španihel, ktorý nás previedol budovou obecného úradu a obdaroval knižočkou o Papradne a sladkosťou. Neskôr sme sa išli naobedovať a po výdatnom obede bola našou ďalšou zastávkou miestna základná škola, kde nás privítala riaditeľka školy Mgr. Helena Janasová. Ochotne nás sprevádzala priestormi ZŠ a rozlúčila sa s nami malým darčekom. V škole majú vzácnu Regionálnu miestnosť – minimúzeum s pôvodnými, dnes už historickými predmetmi, ako mažiar, dbanka a i., o ktorej existenciu sa zaslúžila Maťkova babka. Po odchode zo ZŠ sme si išli opekať na vrch Križovec. Doviezli nás tam terénnym autom Matejov otec a strýko. Išli sme po lesnej ceste a bol to zážitok! Keď sme ňou išli, tak nám nebolo všetko jedno. Samotný Križovec lemuje malý potôčik spolu s mnohými atrakciami, ako sú napríklad zajac, ktorý, keď som sa k nemu priblížil, tak na mňa vystrekol vodu, súsošie medveďov, múzeum bicyklov, nainštalovaných priamo v exteriéri, meteorologická stanica, prírodná studnička či lesné jahody. Pri ohni sme si spievali a pochutnávali na tom, čo nám pripravili Moravíkovci. Ku koncu našej cesty sme sa zastavili na Kolibe, kde sme sa občerstvili kofolou a pokochali krásnym výhľadom na celé Papradno, a úplne na konci sme sa zastavili na zmrzline, na ktorú nás pozvala Maťova mama a babka. Všetci sme si dali makovú. Ani sme si neuvedomovali čas a to, že už o chvíľu sa vrátíme do našej bratislavskej reality.. Veľmi sa nám páčilo, o čom svedčia aj reakcie mojich spolužiakov:

- Bola som spokojná. Človek videl kúsok prírody. Mala som z toho veľmi dobrý pocit. (Veronika, II.OA).
- Ja si myslím, že to bolo super. Bol som rád, že som videl Maťa v jeho obci, o ktorej mi tak veľa rozprával, a počul ich papradniansky dialekt, ktorý sa mi veľmi dobre počúval. (Kubo, III.OA).
- Nie sú tu žiadne hrady, jaskyne, umelé vodné nádrže, ale je tu prekrásna príroda a ľudia, ktorí sú ústretoví a milí. (Robo, III. OA).
- Ľudia, s ktorými som sa v Papradne za tak krátky čas stretol, boli k nám milí a takí ľudskí. To sa len tak všade nevidí. (Mišo, II. OA).

Touto cestou by som chcel poďakovať p. farárovi, p. riaditeľke ZŠ, p. starostovi i rodine Moravíkovcov, a to konkrétne: pani Lucii Moravíkovej za srdečnosť a láskavé prijatie; pani Mgr. Margite Bulíkovej za vynikajúcu organizáciu, sprostredkovanie množstva zaujímavostí a sprevádzanie na potulkách Papradnom; pánu Mariánovi Moravíkovi za odvoz, prípravenie ohňa a pomoc pri opekaní a Matejovmu strýkovi Mirovi za odvoz.

Michal Žiak, II. OA a PaedDr. Daniela Bauerová

Ďakujeme aj my, Matejovi blízki, za naozaj ľudské a úprimné prijatie žiakov z Mokrohájskej v Bratislave p. farárovi, p. riaditeľke ZŠ v Papradne i starostovi obce. Tieto deti si lásku nás všetkých naozaj zaslúžia.